

www.parohiaserbanvoda.ro

Hristos se naște, SLĂVIȚI-L!

DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI SAU A SFINȚILOR PĂRINȚI DUPĂ TRUP AI DOMNULUI

DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI

(a Sf. Părinți după trup ai Domnului)
(Genealogia Mântuitorului)

ÎNAINTEA PRĂZNUIRII NAȘTERII DOMNULUI

† SF. SFINȚIT MC. IGNATIE TEOFORUL,
EPISCOPIUL ANTIOHIEI

Astăzi este Duminica dinaintea Nașterii Domnului sau a Sfinților Părinți după trup ai Domnului, în care s-a rânduit de Sfânta noastră Biserică citirea unei liste lungi a strămoșilor după trup ai lui Hristos. Se numește „cartea neamului lui Iisus Hristos”, adică a seminției din care S-a născut Fiul lui Dumnezeu ca Om și Mântuitor al oamenilor.

A tât în Evanghelia după Matei (cap. 1), cât și în Evanghelia după Luca (cap. 3) apare „cartea neamului lui Iisus” sau genealogia Mântuitorului. Sunt prezentate numele strămoșilor după trup ai lui Hristos, 42 la număr, grupate în trei perioade, fiecare cu câte paisprezece nume.

Prima serie, de la Avraam până la proorocul David, epoca de formare a poporului evreu; a doua, de la David până la strămutarea evreilor în Babilon, epoca mării și apoi a decăderii acestui popor; iar a treia, de la robia babiloniană până la Hristos, perioada așteptării lui Mesia.

Prin această genealogie, Sfânta Scriptură vrea să ne dovedească faptul că Răscumpărătorul omenirii aparține istoriei, fiindcă a avut strămoși, pe Avraam, Isaac și Iacob, pe David, Solomon, Zorobabel, Iosif și alții. Alături de bărbații evrei, apar și unele femei străine ca Rahab cananeeanca, Rut moabiteanca și Betșeba heteanca. Deci, Mântuitorul aparține unei familii de popoare semitice, orientale, ca Unul Care prin nașterea Sa va întemeia

Biserica în care sunt chemate să intre toate popoarele lumii spre a se bucura de roadele operei mântuitoare.

Genealogia pe care ne-o prezintă Evanghelia de astăzi ne arată perioada etapizată de pregătire și de așteptare a omenirii într-o credință și speranță pentru venirea lui Mesia-Hristos.

În primul rând, Evanghelia ne prezintă pregătirea poporului ales (Israel) pentru ca Fiul ceresc al lui Dumnezeu Cel veșnic să fie primit în lume ca urmare a pregătirii făcute de proorocii și dreptii Vechiului Testament care așteptau în mod activ-duhovnesc pe Mesia, adică pe Hristos Mântuitorul. Unii dreptii ai Vechiului Testament erau chiar prefigurări sau tipologii ale lui Mesia, ca de pildă: Abel, Iosif, Ilie, Iosua Navi, Moise, Aaron, Arhiereul sau Marele Preot.

În al doilea rând, învățăm din Evanghelia că nu numai pentru poporul evreu vine Mesia-Hristos în lume, ci pentru toate popoarele care vor crede în El.

Domnul a fost un Om real, într-o asemenea nouă afară de păcat (Evr. 4, 15).

El a plâns și S-a bucurat, a flămânzit și a însetat. De aici se vede că întruparea Lui n-a fost înșelăciune și Pruncul născut în Betleem n-a fost o închipuire, ci Om adevărat, fără să înceteze a fi „Lumină din Lumină și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”, așa cum Îl recunoaștem și mărturisim noi, creștinii, în Biserica Sa. Cel Care Se naște din Fecioara Maria este născut din Tatăl mai înainte de vecei.

Condacul Crăciunului arată că „pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de vecei”. După cuvântul Sfântului Apostol Pavel, Hristos „este Același, ieri, astăzi și în veac” (Evr. 13, 8). Din slăvile cerești S-a coborât la noi ca să risipească întunericul blestemului, al păcatului și al morții.

Într-un frumos colind românesc se spune: „Astăzi S-a născut/Cel fără de'nceput,/Cum au spus proorocii”. Deci, Dumnezeu Cel necuprins de timp și spațiu Se face Om. I se cunosc strămoșii pe care astăzi, în această Duminică, îi pomenim. „Cartea neamului” sau genealogia lui Iisus ne arată că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om adevărat.

Preaiubiților,

Acum, când postul s-a apropiat de sfârșit și Domnul „vine iarăși” să ne aducă nouă cuvintele Evangheliei și binecuvântările Împărăției, trebuie să dăm loc de gazduire și de naștere lui Hristos, în casele noastre creștinești și în cămara tainică a sufletelor noastre.

Creștinul are datoria morală să prăznuiască Nașterea lui Hristos și celelalte sărbători sfinte, cu rugăciune și înfrânare, cu facere de bine și cu lacrimi de pocăință pentru păcate. Să-L slăvim pe Mântuitorul, nu cu petreceri păgânești și îmbuibarea pântecelui, ci cântând frumoasele colinde, așa cum au făcut și strămoșii noștri, iubitori de Lege și de datini.

În acest fel, vom simți, asemenea păstorilor și magilor, farmecul adevăratului Crăciun, pe care dorim să-l petreceți cu pace și cu belșug de daruri cerești. ❖

Părintele diacon Cristian Filiuță

SOBORUL MAICII DOMNULUI

Peste doar câteva zile vom sărbători Nașterea Domnului. Într-un an în care am fost mai mult izolați, în care timp de câteva luni ne-au fost închise bisericile, în care ne-au fost confiscate pelerinajele la hramuri foarte importante pentru poporul dreptcredincios al acestei țări, în care nu am avut voie să ne apropiem măcar de biserică de Sfintele Paști, iată că ne putem bucura de marea sărbătoare a creștinătății: Nașterea Domnului! N-avem de ce plânge după petrecerile de Crăciun, căci de departe, cel mai important moment este al Sfințelor Liturghii de Crăciun. Întreg Postul Nașterii Domnului ne-am pregătit pentru întâlnirea cu Pruncul Iisus și nu pentru petreceri de Crăciun. Cel mult ne-am dorit ca de acest mare praznic să fim împreună la masă cu cei dragi, sănătoși și să-I mulțumim Domnului pentru toate darurile Sale. Cel mai important fiind Nașterea Sa, darul Sfintei Treimi pentru omenire.

Aceste „soboare” au loc în general după o mare sărbătoare și este pomenit sfântul sau sfânta care s-a făcut unealta lui Dumnezeu pentru împlinirea planului Dumnezeiesc. Soborul Maicii Domnului a devenit model de sărbătoare și pentru alți Sfinți cum ar fi Soborul Sf. Ioachim și Ana, Soborul Sf. Ioan Botezătorul sau Soborul Sf. Arhangheli.

Biserica a rânduit ca, a doua zi după Crăciun, să fie pomenită Maica Domnului împreună cu soborul celor care o cinstesc pe ea. Cinstirea deosebită pe care o aducem Maicii Domnului este foarte importantă deoarece Maica Domnului reprezintă iubirea milostivă, smerită,

ocrotitoare și a devenit icoană vie a Bisericii. Fecioara Maria este Maica Mântuitorului nostru Iisus Hristos și ocrotitoarea tuturor creștinilor, precum și a familiei creștine. În această zi, adunarea cea cerească se unește cu adunarea pământească în jurul Maicii Domnului pentru a cinsti sfințenia Sa. Pruncul pe care L-a născut Fecioara Maria este cu adevărat Dumnezeu. Fecioara Maria reprezintă astfel omenirea în fața lui Dumnezeu, se face templu curat al Lui Hristos, primindu-L și născându-L pe Mesia, devenind astfel mijlocitoare pentru noi în fața Domnului, Eva cea nouă, mama noastră a tuturor. ❖

A doua zi de Crăciun, Biserica Ortodoxă sărbătorește Soborul Maicii Domnului, aceasta fiind una din cele mai vechi sărbători în cinstea Fecioarei Maria. Ea datează din sec. al V-lea. „Sobor” înseamnă adunare de oameni, iar liturgic implică o chemare la slujbă și o adunare în jurul sfântului prăznuit pentru ca acesta să mijlocească - prin rugăciunile sale - în fața lui Dumnezeu pentru noi. Soborul Maicii Domnului este unul din cele cinci mari praznice din anul bisericesc închinat Sfintei Fecioare Maria.

Cinstirea Icoanei Maicii Domnului Betleemita

ășezată într-un frumos proscințar, în dreapta scării ce duce în Peștera Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Am văzut-o cu toții, cei care, prin pronia lui Dumnezeu, am ajuns în Țara Sfântă. Sfântă în accepțiunea că este locul în care Mântuitorul a venit și a schimbat istoria, pe urmele Sale pelerinii retrăind Noul Testament.

Icoana Betleemita este unică în lume atât pentru că Maica Domnului este reprezentată zâmbind, cât și pentru faptul că Pruncul său binecuvântează cu mâna credincioșii. Chipul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este plin de afecțiune și de pace în același timp, iar zâmbetul de pe fața ei îți merge direct la inimă.

După tradiție, icoana ar fi fost zugrăvită de către Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Icoana este îmbrăcată într-o ferecătură din aur și argint deosebit de frumoasă, împodobită cu pietre prețioase, dăruită de țarina Ecaterina în urma unei minuni pe care a făcut-o Născătoarea de Dumnezeu cu ea. Când a vizitat Țara Sfântă, țarina a dăruit veșmintele ei ca să fie „îmbrăcată” Stăpâna lumii întregi. A oferit chiar și bijuteriile personale, ca să fie așezate în icoană și a hotărât ca pe viitor țarinele să nu mai poarte rubine, încât acest lucru să rămână un privilegiu exclusiv al Maicii Domnului.

De-a lungul timpului, icoana Maicii Domnului din Betleem a fost dusă în procesiuni atât în Țara Sfântă, cât și în Grecia și Rusia.

Icoana Maicii Domnului Betleemita este prăznuită pe 26 decembrie, odată cu Soborul Maicii Domnului. ❖

Colinde, Colinde

*Colinde, colinde,
E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde
Asemeni oglinzilor.*

*Și tremură brazii
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.*

*Se bucur' copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele...*

*De dragul Mariei
Și-al Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului. ❖*

Mihai Eminescu

Fără îndoială, alături de steaua de argint care marchează locul nașterii Domnului se află și un alt odor de mare preț ale Bisericii Nașterii Domnului din Betleem: este icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Betleemita”,

CRĂCIUNUL – TAINA ÎNOMENIRII FIULUI LUI DUMNEZEU

Crăciunul este sărbătoarea tainei Înomenirii Fiului lui Dumnezeu, Care a coborât din cerul Său pentru a lua trupul nostru. Dumnezeu S-a întrupat, a devenit om ca noi și astfel ne-a deschis drumul spre Tatăl ceresc, spre comuniunea deplină cu El în iubire.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu ne-a arătat că prin iubire am fost deopotrivă creați dar și salvați din patimi și moarte. Deși Dumnezeu a scos pe Adam din Rai în urma păcatului strămoșesc, lumea nu a fost părăsită nici un moment de Dumnezeu. Imediat după izgonirea din Grădina Edenului, omul a primit vestea unui nou început prin Înomenirea Fiului Celui Preaînalt. Astfel, Întruparea devine singura nădejde posibilă a acestei comuniuni cu Dumnezeu.

Așadar, sărbătoarea Nașterii Domnului sau Crăciunul, sărbătorită în fiecare an la 25 decembrie, ne aduce vestea venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu făcut om, pentru mântuirea noastră. Nașterea Mântuitorului a avut loc la nouă luni după Întruparea Sa de la Duhul Sfânt, la Buna-Vestire, când Dumnezeu a trimis pe Arhanghelul Gavriil să vestească Fecioarei Maria: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!”

Și, primind ea graiul îngeresc și zicând: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!”, îndată S-a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în preacuratul

Chiar și în aceste vremuri triste – poate mai ales acum – praznicul Nașterii Domnului atinge inimile noastre cu o frumusețe negrăită. Ne copleșește cu bucuria colindelor și ne înduioșează cu faptul că Dumnezeu Se face Prunc pentru ca noi să credem în El și să-L iubim.

ei pânțec. După nouă luni, s-a dat poruncă de către împărat să se înscrie toată lumea. Iar Iosif, logodnicul și păzitorul Născătoare de Dumnezeu, s-a suit la Betleem împreună cu ea, ca să se înscrie.

Fecioara urma să nască. Negăsind loc de găzduire din pricina mulțimii oamenilor, a intrat într-o peșteră săracă, ce era și loc de adăpostire turmelor, și acolo L-a născut fără stricăciune și fără durere pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-a înfășat ca pe un Prunc și L-a pus în ieslea dobitoacelor pe El, Ziditorul tuturor, Cel ce a venit să ne mântuiască pe toți de patimile cele dobitocești.

Astfel s-a împlinit proclamația rostită de Miheia, cu peste 400 de ani mai înainte de venirea lui Hristos în lume: „Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între căpeteniile lui Iuda, că din tine va ieși Conducătorul, Care va paște pe poporul Meu Israel” (Matei 2, 6; Miheia 5, 1).

Pruncului au venit să I se închine păstorii vestiți de înger, apoi și magii de la Răsărit, aducându-I daruri, ca unui Om și Dumnezeu. Despre acești magi, Scriptura și Tradiția ne spun că se afla, pe vremea lui Moise, în pământul perșilor, un vrăjitor numit Valaam, care a prezis multe și a spus și acestea: „O stea răsare din Iacov; un toiag se ridică din Israel și va lovi pe căpeteniile Moabului și pe toți fiii lui Set îi va zdrobi” (Numerii 24, 17).

Profeția aceasta a fost lăsată moștenire celorlalți prezicători, iar ei au făcut-o cunoscută și înțelepților și împăraților din Răsărit. Și așa a ajuns prezicerea și la acești trei magi care se uitau pe cer să vadă o astfel de stea. Ei,

ca oameni învățați și astronomi, când au văzut pe cer că o stea nu merge precum celelalte stele, de la răsărit la apus, ci de la miazăzi la miazănoapte, au cunoscut că această stea arată nașterea unui mare împărat.

Și au mers după stea până la Ierusalim și au întrebat: „Unde este Împăratul iudeilor, Cel ce S-a născut? Că am văzut la răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui». Și, auzind, împăratul Irod s-a tulburat și, chemând în ascuns pe magi, le-a spus: «Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; dacă îl veți găsi, vestiți-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui» (Matei 2, 1-3, 7-8).

Dar Irod spunea aceasta ca să afle unde este Pruncul și să-L omoare. Și au plecat magii de la Irod, iar steaua minunată pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor și a coborât și a stat deasupra locului unde era Pruncul. Și, intrând, au găsit pe Hristos Domnul. Au căzut în genunchi, I s-au închinat și i-au adus daruri: aur, smirnă și tămâie. La porunca îngerului, nu s-au mai dus la Irod, ci s-au întors în țara lor pe altă cale. Irod, văzând că magii nu l-au ascultat, s-a mâniat foarte tare și a trimis oștile lui ca să omoare pe copiii din Betleem de la doi ani în jos.

Dar un înger trimis de Dumnezeu i-a spus lui Iosif: „Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt (...), fiindcă Irod va căuta Pruncul ca să-Lucidă”. Și Iosif a făcut așa.

Pruncul Iisus însă a fost păzit în Egipt până la moartea lui Irod, apoi, prin îndemn de la înger, Iosif s-a întors în pământul lui Israel, dar a mers să locuiască în Nazaret.

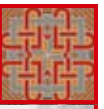
Acestui Prunc venit spre mântuirea noastră, lui Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, să ne închinăm și noi și să-I aducem ca dar viața noastră trăită după sfintele Lui porunci. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 20-27 DECEMBRIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 20.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sf. Părinți după trup ai Domnului); (Genealogia Mântuitorului) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 23.12	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	De la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de toată noaptea.
Vineri 25.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Nașterea Domnului (Crăciunul) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Sâmbătă 26.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Soborul Maicii Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 27.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, rudenii Domnului); (Fuga în Egipt) – † Sf. Ap., Întâiul Mc. și Arhidiacon Ștefan – Utrenia, Sfânta Liturghie

PENTRU DUMNEZEU ȘI LIBERTATE

Se împlinesc în aceste zile 31 de ani de la evenimentele din decembrie 1989. Ne întrebăm și azi: cât au fost revolte spontane, cât a fost manipulare, câți din afară au „ajutat” această Revoluție. Sunt multe și mari întrebări. Sunt și dovezi. De o parte și de alta. Ceea ce rămâne este că românii și-au dorit libertatea, și-au dorit o viață mai bună pentru ei, dar mai ales pentru copiii lor. Unii au plecat pe afară chiar din acele luni. Alții au sperat o vreme că vom avea democrație. Și că cei care vor veni la cârma țării vor avea grijă de bunăstarea țării și de oamenii ei. N-a fost să fie așa. Țara a sărăcit, vândută fiind de unii și de alții. Apoi, după intrarea în Uniunea Europeană, oamenii, din ce în ce mai lipsiți de mijloace de existență, au plecat afară ca să muncească.

Mulți oameni de calitate au plecat. Harnici, inteligenți, bine pregătiți profesional mulți dintre ei, curajoși și întreprinzători. Sperând că se vor întoarce într-o zi într-o țară întremată și prosperă. O țară mândră și cu viitor. În care să-și crească copiii și să-și trăiască bătrânețile.

Dar azi nu s-ar mai întoarce deloc. Țara este sleită de bogății, oamenii sunt descumrajați și sărăciți și ei. Cei care au încercat să facă propriile firme sau afaceri independente au eșuat. Sau burocrăția și sistemul legislativ fiscal i-au doborât. Educația, sănătatea ca și multe alte paliere ale economiei și socialului sunt la pământ. De multe ori să-ți cauți dreptatea în justiție e un mare risc. Parlamentarii noștri și guvernele luptă parcă împotriva oamenilor și a țării.

Parcă este din ce în ce mai rău. Oare ce blestem este pe acest popor? Suntem din ce în ce mai manipulați, mai sărăciți, mai umiliți, și chiar mai puțin stăpâni în țara noastră. Ne întrebăm ce am câștigat în acești 31 de ani? Și mai ales cât de multe am pierdut? Ce s-a schimbat în bine și oare de ce s-au schimbat atâtea lucruri în rău?

Și mai ales de ce ne-am vândut sufletele?

Revoluție sau manipulare?

Este adevărat că în decembrie 1989, în paralel cu revolta pentru adevăr și libertate, au existat calcule politice și manipulare. Dar cea mai importantă și mai ziditoare rămâne jertfa celor nevinovați. Atunci neamul nostru s-a apropiat mai mult de Dumnezeu prin dăruirea lor sinceră, dezinteresată, în numele lui Hristos. Prin ei ne-am îmbogățit sufletește toți cei ce am căutat Adevărul și Binele, ca atribute ale lui Dumnezeu.

Cei doritori de bani, de slavă deșartă și de putere, cei interesați au mers înainte pe drumul lor. Uneori, aceștia au vorbit chiar în numele idealurilor revoluției, dar cuvântul lor mincinos nu a anulat puterea sufletească pe care ne-au dăruit-o cei ce s-au jertfit atunci.

Tinerii care au fost omorâți în decembrie 1989 și-au dat viața pentru România adevărată: cea Românie profundă, vie, întemeiată pe CREDINȚA de veacuri a neamului nostru. Ei sunt dovada că după 45 de ani de comunism adevărată Românie nu a dispărut, și aceasta ne întărește în nădejdea că

nu va dispărea nici de acum înainte, căci Dumnezeu veghează asupra poporului român.

Vom muri și vom fi liberi!

«Potirul durerilor era plin la acea cumpană de vremi! A luminat atunci în spiritul vostru, tinerilor, un cuvânt unic: „Vom muri și vom fi liberi!” Nu l-a rostit nimeni în vreo altă țară, în vreo altă revoluție, nici la 1789, nici la 1848, nici în 1917. Voi ați descoperit libertatea în moarte, dar nu în moartea ca moarte, ci în moartea ca jertfă. Așa a fost la început: Jertfa, nu moartea! „Mielul e înjunghiat de la întemeierea lumii”. (Apoc. 13, 8)

În jertfa voastră a rodit reînvierea neamului. Voi așa ați trăit moartea, ca jertfă; trăind-o așa, moartea murise în voi mai înainte; murise frica, murise sclavia totalitară, murise jostnicia materialistă, murise ateismul, murise tot ce omoară viața în duhul ei divin, nemuritor.

A luminat în voi, martirii, acest înțeles al ofrandei voastre pure, genuine, înțeles că nu muriți, și că, deci, sunteți vii, tot mai vii. Domnul vieții, Iisus Hristos, a zis: „Adevăr, adevăr vă spun vouă: cel ce ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5, 24) Voi ați trecut la viața de veci. Ați dobândit deplina libertate pentru voi, dar și pentru noi. Din libertatea voastră și noi devenim liberi „de cel rău.”» (Pr. Constantin Galeriu - din articolul „Cine nu-și cunoaște temelia, nu

poate să zidească. Ei sunt temelia noastră”)

Să nu uităm niciodată că „există Dumnezeu”

«Tinerii din decembrie nu au cerut, pe stradă, nici pâine, nici salarii, ci libertate. Au fost credincioși; știm cu certitudine că pe străzi s-a strigat „există Dumnezeu”, că s-a rostit, deseori în genunchi, „Tatăl nostru” în fața tancurilor, că s-au rostit cuvintele: „Voi cu arme, noi cu flori”, și știm că nu armele au învins, ci florile. Dar mai știm că tot atunci s-a strigat o zicere cutremurătoare, care ar trebui să fie scrisă în enciclopedia mondială: „Vom muri și vom fi liberi!”. Faptul acesta mi se pare extraordinar. „Vom muri și vom fi liberi!”. Și revin la ideea aceasta: disponibilitatea de a muri, de a-ți asuma moartea, pentru ca prin ea să-ți capeți libertatea. Nu este vorba de libertatea aceea simplă de care se vorbește în Cartea lui Iov: cel din mormânt este liber, robul care a murit nu mai este supusul stăpânului său, și nici cel care a fost în temniță nu mai aude vocea temnicerului. În acest „Vom muri și vom fi liberi” este strigătul și afirmarea libertății despre care îmi propun să vă vorbesc în cele ce urmează. Tinerii au cerut libertate și au murit pentru libertate. Au murit fiind liberi, pentru ca prin moartea și libertatea lor să asigure libertatea celorlalți. Dacă ei au murit și sunt liberi, noi sperăm să trăim și să fim liberi întru această libertate.» (IPS Bartolomeu Anania) ❖

Maria Buleu